

Forslag til

Lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder¹ (afgift til drikkevandsbeskyttelse)

§ 1

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 71 af 17. januar 2007, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 23 indsættes:

”Kapitel 4 a

Afgift til drikkevandsbeskyttelse

Afgiftspligtig grundvandsindvinding og afgiftens størrelse

§ 24. Efter reglerne i dette kapitel opkræves årligt en afgift pr. kubikmeter grundvand på 30,5 øre (2009 niveau) af tilladelser til indvinding af grundvand meddelt efter § 20 samt af vandindvinding i henhold til § 86.

Stk. 2. Af den samlede afgift anvendes

- 1) 21,9 øre til dækning af Miljøministerens udgifter til opgaver omfattet af miljømålslovens § 8 a samt administration vedrørende opkrævningen, jf. § 24 e, og
- 2) 8,6 øre til dækning af kommunernes udgifter til udarbejdelse af indsatsplaner for udpegede indsatsområder, jf. § 13, varetagelse af opgaver ved at oprette og lede et koordinationsforum, jf. § 12, og kommunalbestyrelsens administration forbundet med indsamling og indrapportering af data, jf. § 24 d.

Stk. 3. Sætserne reguleres årligt med den i de successivt offentliggjorte forslag til finanslov fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks med niveauekorrektion. I forbindelse med denne regulering fradrages årligt 2 pct. i den statslige del af afgiften som følge af produktivitetsforbedringer i den statslige opgavevaretagelse. Begge sætser reguleres endvidere med en forhøjelse på 1,5 pct. årligt, som kompensation for fald i den afgiftspligtige vandmængde. Reguleringerne foretages første gang med virkning for 2010.

Afgiftsgrundlag

§ 24 a. Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg skal betale afgift efter § 24 af den årlige indvindingsmængde, der i tilknytning til anlægget pr. 1. januar i opkrævningsåret fremgår af tilladelsen eller tilladelserne efter § 20.

Stk. 2. For ejere af almene vandforsyningsanlæg omfattet af § 20, som efter § 86 ikke kræver tilladelse, betales afgift efter stk. 1 af den gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004-2008.

§ 24 b. Ejeren af andre vandindvindingsanlæg skal alene betale afgift efter § 24 af en tredjedel af den tilladte årlige indvindingsmængde, der i tilknytning til anlægget pr. 1. januar i opkrævningsåret fremgår af tilladelsen eller tilladelserne efter § 20.

Stk. 2. Hvis et eller flere vandindvindingsanlæg omfattet af stk. 1 har samme ejer, og hvis den samlede tilladte årlige indvindingsmængde pr. 1. januar i opkrævningsåret overstiger 25.000 m³, betales alene afgift af en tredjedel af 25.000 m³.

Stk. 3. Ved samme ejer forstås en fysisk eller juridisk person, som afgrænses ved samme CPR- eller CVR-nummer.

---

¹ BLS 400-00017

Stk. 4. For ejere af anlæg til indvinding af grundvand omfattet af § 20, som efter § 86 ikke kræver tilladelse, betales afgift efter stk. 1 og 2 af en tredjedel af den gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004-2008.

Afgiftsfritagelse

§ 24 c. Afgift efter § 24 betales ikke for vandindvindingsanlæg med en tilladt indvinding på højst 6.000 m³ grundvand årligt.

Stk. 2. For anlæg til indvinding af grundvand omfattet af § 20, som ikke kræver tilladelse, jf. § 86, betales ikke afgift efter § 24, hvis den gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004-2008 er på højst 6.000 m³

Kommunernes indberetning af oplysninger

§ 24 d. Kommunalbestyrelsen indberetter hvert år til den fællesoffentlige database for grundvands-, drikkevands, råstof-, miljø- og geotekniske data (JUPITER-databasen), oplysninger om

- 1) vandindvindingsanlæg med tilknyttede tilladelser, der var meddelt efter § 20 den 1. januar det pågældende år, og den årlige tilladte indvindingsmængde,
- 2) vandindvindingsanlæg omfattet af § 20, som efter § 86 ikke kræver tilladelse og den gennemsnitlige indvindingsmængde for årene 2004-2008,
- 3) vandindvindingsformålet med anlægget (virksomhedstype),
- 4) ejers CVR-nummer eller CPR-nummer og navn og adresse, samt
- 5) øvrige oplysninger fastsat efter stk. 3.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen indberetter senest den 15. januar de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger. For afgiftsåret 2009 indberettes oplysningerne dog senest 15. april 2009.

Stk. 3. Miljøministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte regler om indberetningens nærmere indhold, herunder hvilke oplysninger der skal indberettes. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at indberetning skal ske i et særligt format, herunder at indberetning skal ske elektronisk, samt om andre tekniske krav og om dispensation fra kravene.

Andre bestemmelser

§ 24 e. Beregning af og opkrævning af afgiften påhviler Told- og skatteforvaltningen, som træffer afgørelse om afgiftens størrelse og afkræver den afgiftspligtige det skyldige beløb til betaling.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningens opkrævning sker på basis af de af kommunalbestyrelsen indberettede oplysninger i den i § 24 d nævnte database.

§ 24 f. Afgiftsperioden er kalenderåret som anført i § 24, stk. 1. Afgiften betales en gang årligt og forfalder til betaling 1. april. Afgiften for 2009 forfalder dog først til betaling 1. juli 2009. Sidste rettidige betalingstidspunkt er 15. dage efter forfaldstidspunktet.

§ 24 g. Afgiftspligten påhviler den, der er ejer af anlægget pr. 1. januar i opkrævningsåret, jf. §§ 24 a og 24 b.

Stk. 2. Er anlægget overgået til en ny ejer, uden at dette er anmeldt til kommunen eller Told- og skatteforvaltningen vedlagt dokumentation herfor inden 1. januar i opkrævningsåret, påhviler afgiften tillige den hidtidige ejer.

Stk. 3. Afgiftspligten nedsættes og tilbagebetales ikke som følge af ændring eller ophør af en indvindingstilladelse i løbet af opkrævningsåret, ligesom afgiften ikke tilbagebetales i tilfælde af ejerskifte.

Gebyr, renter og fritagelse herfor

§ 24 h. §§ 6, 7 og 8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. finder tilsvarende anvendelse på opkrævning af afgift efter denne lov.

Udpankning, lønindeholdelse, henstand og eftergivelse

§ 24 i. Afgiften med påløbne renter og omkostninger samt gebyr i henhold til § 24 h kan inddrives ved udpankning samt ved indeholdelse i løn m.v. hos den pågældende efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

§ 24 j. Reglerne om eftergivelse og henstand i § 15 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter og gebyrer efter denne lov.

Klage

§ 24 k. Told- og skatteforvaltningens afgørelser af spørgsmål om afgift efter §§ 24-24 c kan inden 3 måneder fra modtagelsen af afgørelsen påklages til Landsskatteretten.

Stk. 2. Skatteforvaltningslovens kapitel 16 om klage m.v. til Landsskatteretten og kapitel 19 om omkostningsgodtgørelse finder anvendelse ved sådanne klager.

Bemyndigelser

§ 24 l. Skatteministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende opkrævning af afgiften, herunder om, at indbetaling skal foregå elektronisk. ”

2. I § 52 a, stk. 1, sidste punktum ændres ”gebyrer, jf. § 52 c” til: ”afgifter, jf. §§ 24 a og 24 b”.

3. § 52 c ophæves.

§ 2

I lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1756 af 22. december 2006, som ændret ved § 3 i lov nr. 508 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

:

1. Efter § 8 indsættes som ny *overskrift* og § 8 a:

”Udpegning af drikkevandsressourcer

§ 8 a. Der skal for hvert vanddistrikt foretages

- 1) en udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser,
- 2) en udpegning af områder med drikkevandsinteresser, og
- 3) en kortlægning af områder med særlige drikkevandsinteresser og af indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for disse samt en udpegning af de dele af områder inden for disse, som er særligt følsomme over for en eller flere typer af forurening (følsomme indvindingsområder) med angivelse af, hvilken eller hvilke typer forurening, de anses for følsomme over for, og
- 4) på baggrund af arealanvendelsen en udpegning af områder, hvor en særlig indsats til beskyttelse af vandressourcerne er nødvendig til sikring af drikkevandsinteresserne (indsatsområder).

2. *Overskriften* til kapitel 12 affattes således:

”Afgift for kortlægning m.v.”

3. § 35 affattes således:

§ 35. Til dækning af miljøministerens udgifter, jf. § 8 a, opkræves en afgift per m³ afgiftspligtigt vand, som fastsat i vandforsyningslovens kapitel 4 a.”

4. *Bilag 2, del A, nr. 3*, affattes således:

”3) En udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser, følsomme indvindingsområder og indsatsområder.”

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009.

§ 4

Stk. 1. Verserende sager om fritagelse for gebyr efter vandforsyningslovens § 52 c, stk. 4, 3. pkt., færdigbehandles af kommunalbestyrelsen efter de hidtil gældende regler.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslagets baggrund og indhold

2. Gældende ret

2.1 Htidig finansiering af kortlægnings- og planlægningsopgaver vedrørende grundvand

2.2 Opkrævning af gebyrer

2.3 Kortlægning m.v. og finansiering for 2008

2.4 Beskyttelse af grundvand og drikkevand

2.4.1 Den generelle beskyttelse

2.4.2 Den målrettede beskyttelse

2.5 Udpegningsgrundlag for den generelle drikkevandsbeskyttelse

2.5.1 Grundvandsforekomster

2.5.2 Drikkevandsforekomster

2.6 Udpegningsgrundlag for den målrettede drikkevandsbeskyttelse

3. Behovet for forenklede regler

3.1 National ensartet opkrævning af en afgift

3.2 Muligheder for effektivisering

3.3 Tilpasset kortlægning i vandplanen

4. Lovforslagets indhold

4.1 Afgift

4.2. Betaling og opkrævning.

4.2.1 Præcisering og forenkling af bestemmelser om afgiftspligt og afgiftsgrundlag

4.2.2 Forenkling af reglerne om afgiftsfritagelse

4.2.3 Forenkling af reglerne om afgiftslempelser for erhvervsmæssig egenindvinding

4.2.4 Fælles opkrævning ved Told- og skatteforvaltningen

4.2.5 Kommunal indberetning til Jupiter-databasen

4.3 Den fremtidige drikkevandsbeskyttelse

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

7. Lovforslagets økonomiske konsekvenser for borgerne

8. Miljømæssige konsekvenser

9. Forholdet til anden lovgivning

10. Forholdet til EU-retten

11. Hørte myndigheder og organisationer

12. Virksomhedspanelet

1. Lovforslagets baggrund og indhold

I Danmark er udgangspunktet at vandforsyningen skal baseres på uforurenet grundvand. Det overordnede princip for grundvandsbeskyttelsen er derfor forebyggelse og indsats ved kilden frem for rensning og fortynding. I forlængelse af VMP-II og Drikkevandsudvalgets anbefalinger vedtog Folketinget i 1998, at der skulle ydes en ekstrainsats for at sikre fremtidens drikkevandsressourcer ved en ændring af vandforsyningsloven, miljøbeskyttelsesloven og planloven ((Beskyttelse af drikkevandsressourcer og vandforsyning) lov nr. 479 af 1. juli 1998). Amterne blev pålagt at udpege områder med særlige drikkevandsinteresser og kortlægge disse områders sårbarhed overfor forurening. Derefter skulle de udarbejde indsatsplaner til beskyttelse af drikkevandsressourcerne i de områder, hvor der var behov for en særlig indsats.

Amterne har siden 1999 opkrævet gebyrer hos vandværker og virksomheder til finansiering af ovennævnte opgaver. Som følge af kommunalreformen blev opgaverne pr. 1. januar 2007 delt mellem staten og kommunerne. Herefter er det Miljøministeriet (miljøcentre), der gennemfører grundvandskortlægningen, og kommunerne der udarbejder indsatsplaner. Staten fastsætter et gebyr for den statslige del af opgaven, og kommunerne fastsætter et gebyr for de kommunale opgaver.

Som en udløber af kommunalreformen har Justitsministeriet vurderet karakteren af de opsplittede gebyrer og det skærpede hjemmelskrav i grundlovens § 43 i forbindelse med opkrævning af skatter. Justitsministeriet har den 13. september 2007 oplyst, at ministeriet er mest tilbøjelig til at mene, at opkrævningen har karakter af en skat i grundlovens forstand, og at lovgivningen for så vidt angår opkrævningen af betaling fra vandindvindere efter miljømålslovens § 35 og vandforsyningslovens § 52 c bør udformes således, at det skærpede hjemmelskrav i grundlovens § 43 opfyldes. Dette oplyste miljøministeren Folketinget om ved brev af 21. december 2007.

Grundlæggende har amterne i princippet selv kunnet fastsætte udgifternes størrelse, idet der hverken har været fastsat et økonomisk loft over udgifterne eller været faste standarder for opgavens udførelse.

Det er vigtigt at påpege, at en række af forudsætningerne i 1998-loven blev fastsat ud fra den daværende viden om bl.a. omfanget af arealerne og de tekniske metoder. Disse har ikke holdt stik, og omkostningsniveauet har derfor været estimeret for lavt.

Ovennævnte forhold har medført markant stigende udgifter i forhold til det oprindeligt forudsatte i vandforsyningsloven i 1998. I forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget er der nu gennemført en analyse af opgavernes omfang, en præcisering af opgavernes fordeling mellem stat og kommune, og de tidsperspektiver inden for hvilken opgaverne vil kunne løses.

Formålet med lovforslaget er derfor på baggrund af den gennemførte analyse at fastlægge ensartede regler til opkrævning af et fast beløb til dækning af de statslige og kommunale udgifter til grundvandsbeskyttelse af drikkevandsressourcerne. I den forbindelse er det ligeledes nødvendigt at få præciseret Miljøministeriets opgave med drikkevandsbeskyttelsen i forhold til den øvrige vandbeskyttelse i de fremtidige vandplaner.

På baggrund af den gennemførte analyse skal lovændringen endvidere sikre, at der fastsættes et beløb til dækning af kommunernes udgifter til udarbejdelse af indsatsplaner, således at dette arbejde kan udføres i umiddelbar forlængelse af den statslige kortlægning.

Ved omlægning fra gebyr til afgift er der mulighed for at ensarte, effektivisere og forenkle den hidtidige ordning væsentligt. Det foreslås af opkrævningen fremover varetages af told- og skatteforvaltningen, hvilket vil sikre en ensartet og effektiv opkrævningspraksis. Endvidere vil det er det med de foreslåede regler blive mere enkelt at fastslå kredsen af betalingspligtige.

2. Gældende ret

2.1 Hidtidig finansiering af kortlægnings- og planlægningsopgaver vedrørende grundvand

Den 18. december 1998 vedtog Folketinget lov nr. 1025 af 23. december 1998, lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. (Gebyrer). Ved vedtagelsen af denne lov blev der etableret en gebyrordning til dækning af amternes udgifter til følsomhedskortlægning, koordinationsforum, udarbejdelse af indsatsplaner og administration af ordningen.

Forpligtelserne i vandforsyningsloven til følsomhedskortlægning og udarbejdelse af indsatsplaner mv. blev allerede indført ved loven om beskyttelse af drikkevandsressourcer og vandforsyning (lov nr. 479 af 1. juli 1998). Baggrunden for indførelsen af disse forpligtelser i loven var gennemførelse af dels den regionale del af Vandmiljøplan II om forstærket regional indsats til beskyttelse af vandressourcerne, dels en række anbefalinger fra Drikkevandsudvalget, jf. FT 1997-98, Tillæg A, side 1477.

Amterne blev ved lovændringen fra 1998 ligeledes forpligtet til at udpege områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder uden drikkevandsinteresser. Samtidig blev de forpligtet til at sårbarhedskortlægge områder med særlige drikkevandsinteresser samt indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for disse overfor forurening. Kortlægningen af de udpegede områders sårbarhed overfor forurening var oprindeligt gebyrbelagt i henhold til vandforsyningslovens § 52 c, stk. 1, nr. 1, men blev med miljømålslovens vedtagelse i 2003 overført til miljømålslovens § 35. De omtalte kortlægningsforpligtelser for amterne og administrationen af opkrævningen af gebyr i henhold til miljømålslovens § 35 påhviler som en følge af kommunalreformen efter 1. januar 2007 staten. Kommunalbestyrelserne opkræver gebyret på ministerens vegne.

Når arealernes sårbarhed er fastlagt, og det derudfra er identificeret, hvor der er behov for en særlig indsats, skal kommunerne efter vandforsyningslovens bestemmelser udarbejde en indsatsplan for disse områder. Opgaverne i forbindelse med udarbejdelse af indsatsplaner, drift af koordinationsfora og opkrævning af taksterne hos vandværker og virksomheder påhviler som en følge af kommunalreformen efter 1. januar 2007 kommunerne. I henhold til vandforsyningslovens § 52 c, opkræves et gebyr til dækning af omkostningerne ved udarbejdelsen af indsatsplaner, drift af koordinationsfora og opkrævning af gebyrer.

2.2 Opkrævning af gebyrer

Efter bestemmelserne i vandforsyningsloven og miljømålsloven, samt for året 2008 tekstanmærkning på finansloven, betales gebyr/afgift i forbindelse med indvinding af grundvand.

Efter vandforsyningsloven fastsættes gebyrer i forhold til den tilladte indvindingsmængde af grundvand. Dog er indvindinger på højst 3.000 m³, der ikke anvendes til vanding af landbrugsafgrøder, og 6000 m³ for vandforsyningsanlæg for mindre bebyggelser på landet, undtaget gebyrpligten.

Endvidere kan vandindvinding til dambrugs-, jordbrugs- og industriformål over 25.000 m³ delvis fritages for gebyrbetaling, således at der alene beregnes et gebyr på baggrund af en tredjedel af højst 25.000 m³ vand. Virksomheder der har tilladelse til vandindvinding på over 25.000 m³ på landsplan kan fritages, uanset om indvindingen sker i en eller flere kommuner.

2.3 Kortlægning m.v. og finansiering for 2008

På baggrund af justitsministeriets vurdering blev beløbet til dækning af statens og kommunernes arbejde med kortlægning og udarbejdelse af indsatsplaner fikseret som en afgift på finansloven for 2008. Det fremgår heraf:

”Nr. 108. ad 23.41.10.

Der opkræves en afgift på 25,5 øre pr. kubikmeter grundvand, der pr. 1. januar 2008 er meddelt indvindingstilladelse til, heraf 4,9 øre til kommunerne og 20,6 øre til staten, jf. stk. 2. Stk. 2. Afgiften påhviler vandindvindere i overensstemmelse med reglerne for betalingspligt i vandforsyningslovens § 52 c, stk. 2-8 og § 35, stk. 2 og 3 i miljømålsloven. Stk. 3. Afgiften erstatter gebyrer efter § 35 i miljømålsloven og § 52 c i vandforsyningsloven.”

Af tekstanmærkningerne til nr. 108 fremgår det:

”Tekstanmærkningen er ny. I forbindelse med kommunalreformen blev spørgsmålet om betaling af gebyrer og det skærpede hjemmelskrav, der gælder i forbindelse med opkrævning af skatter, bragt op. Justitsministeriet har den 13. september 2007 oplyst, at ministeriet er mest tilbøjelig til at mene, at opkrævningen har karakter af en skat i grundlovens § 43 forstand, og at lovgivningen for så vidt angår opkrævningen af betaling fra vandindvindere efter miljømålslovens § 35 og vandforsyningslovens § 52 c bør udformes således, at det skærpede hjemmelskrav i grundlovens § 43 opfyldes. Hensigten er således at få fikseret afgiften på 25,5 øre pr. kubikmeter afgiftspligtig indvindingsmængde til dækning af det offentlige udgifter til grundvandskortlægning, arealkortlægning, indsatsplanlægning, koordinering samt administration af afgiften. I øvrigt gælder bestemmelserne i miljømålslovens § 35 og vandforsyningslovens § 52 c om bl.a. opkrævning fortsat. I forbindelse med ændring af miljømålsloven og vandforsyningsloven vil tekstanmærkningen blive afløst af en ny hjemmel ved fremsættelse af lovforslag i efteråret 2008 med ikrafttræden pr. 1. januar 2009.”

2.4 Beskyttelse af grundvand og drikkevand

2.4.1 Den generelle beskyttelse

I Danmark er udgangspunktet, at grundvand skal kunne anvendes som drikkevand uden en egentlig rensning. Langt den største del af det danske drikkevand gennemgår derfor kun en meget simpel vandbehandling forinden distribution til forbrugeren. Den grundlæggende beskyttelse af grundvandsressourcerne - og dermed drikkevandsressourcerne - varetages som udgangspunkt af

den generelle miljøregulering i form af nationale vandmiljøplaner og pesticidhandlingsplaner, nationale godkendelsesordninger for anvendelse af pesticider, generelt fastlagte harmonikrav for udspredding af husdyrgødning m.v. Hertil kommer den konkrete regulering i form af tilladelses- og godkendelsesordninger for en række aktiviteter (udspredding af slam) og placering og drift af anlæg (spildevandsanlæg, kap. 5-virksomheder, husdyrbrug m.v.).

2.4.2 Den målrettede beskyttelse

Der er fortsat behov for en mere målrettet beskyttelse af drikkevandsressourcerne for fortsat at kunne opretholde, at det danske drikkevand baseres på en simpel rensning af grundvandet. Den målrettede beskyttelse er baseret på en kortlægning og udpegning af de områder, hvor en ekstraordinær indsats er nødvendig. En sådan indsats kan bl.a. bestå i ekstensiv dyrkning eller udtagning af et areal, som er kortlagt og udpeget til at være det areal, der bedst egner sig til en indsats til beskyttelse af vandressourcen.

I vandforsyningsloven blev der fastsat hjemler til at myndighederne kan indgå frivillige ordninger mod fuld erstatning med de berørte lodsejere. I tilfælde af uenighed blev der i miljøbeskyttelsesloven fastsat en påbudshjemmel, hvorefter indgreb mod en eksisterende anvendelse kan påbydes. Det kan også kun ske mod fuld erstatning.

2.5 Udpegningsgrundlag for den generelle drikkevandsbeskyttelse

2.5.1 Grundvandsforekomster

Grundvandsforekomster baseres på en udpegning af vandmagasiner i jordens forskellige lag, og der kan således forekomme flere forekomster i forskellige dybder. Miljøministeren har i januar 2007 udpeget 385 grundvandsforekomster. Forekomsterne er opdelt i tre dybdeniveauer: terrænnære, regionale og dybe grundvandsforekomster. Inddelingen er sket inden for vandløbsoplande, primært efter hovedoplande, men også deloplande.

2.5.2 Drikkevandsforekomster

Miljøministeriet skal på baggrund af grundvandsforekomsterne registrere de drikkevandsforekomster, som miljømålslovens § 8 stiller krav om. Registreringen af en drikkevandsforekomst skal ske for de forekomster, hvorfra der indvindes mere end 10 m³ dagligt eller som leverer vand til mere end 50 personer. Ligeledes stiller loven krav om at forekomster af vand, som det vil være hensigtsmæssigt at anvende til drikkevand registreres.

2.6 Udpegningsgrundlag for den målrettede drikkevandsbeskyttelse

I modsætning til udpegning af grund- og drikkevandsforekomster er udpegningsgrundlaget for den målrettede drikkevandsbeskyttelse baseret på en udpegning og kortlægning af arealerne. På baggrund af Drikkevandsudvalgets anbefalinger fra 1998 blev der udarbejdet et kortgrundlag med en opdeling af landet i områder med særlige drikkevandsinteresser (OSD), områder med drikkevandsinteresser (OD), områder med begrænsede drikkevandsinteresser (OBD) samt indvindingsoplande inden for disse.

Denne opdeling skulle tjene som prioriteringsgrundlag for en nærmere kortlægning og identifikation af de områder (følsomme indvindingsområder), hvor en ekstra indsats (indsatsområder) er

nødvendig for at sikre nuværende og kommende drikkevandsressourcer, samt valget mellem disse. Udpegningsgrundlaget var fastsat i vandforsyningsloven og udpegede områder skulle fremgå af Regionplanen. Hjemlerne blev i forbindelse med behandlingen af miljømålsloven ophævet og overflyttet til miljømålsloven, hvor udpegningerne skal indgå i vandplanen.

Efter miljømålsloven skal Miljøministeriet udarbejde et indsatsprogram, som blandt flere emner også skal indeholde et katalog over de supplerende foranstaltninger, der vil være nødvendige at gennemføre de fastsatte miljømål i vandplanen.

Efter miljømålslovens § 31 a skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan, som nærmere skal redegøre for, hvorledes vandplanen og dens indsatsprogrammer vil blive realiseret inden for kommunens geografiske område på land og for den kystnære del af vanddistriktet.

I forbindelse med udmøntningen af kommunalreformen fremgår det bla. af bemærkningerne til lovforslag L92 (Folketingssamlingen 2004-05, L92 Forslag til lov om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v. (udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår organisering af myndighederne m.v)...) at: " Handleplanerne kan indeholde en prioritering af flere af de lokale foranstaltninger som supplement til de foranstaltninger, der nævnes i vandplanen med henblik på at opfylde miljømålene. Snitfladen mellem ministerens vandplan og de kommunale handleplaner er lagt således, at vandplanen indeholder alle de obligatoriske tiltag, som er nødvendige for at opfylde Fællesskabets lovgivning vedrørende beskyttelse af vand. Derudover skal vandplanen også indeholde de supplerende foranstaltninger, som er nødvendige for at opfylde miljømålene. De kommunale handleplaner skal sikre udmøntningen af ministerens vandplaner og skal således holde sig inden for dennes rammer. Inden for disse rammer kan kommunalbestyrelsen i handleplanen prioritere mellem flere forskellige lokale tiltag, også lokale tiltag, som ikke er nævnt i vandplanen, så længe disse tiltag ikke strider imod vandplanen og samlet set sikrer, at vandplanen opfyldes. Som et eksempel på en lokal prioritering mellem flere forskellige tiltag kan nævnes en prioritering mellem etablering af vandområder eller udbygning af spildevandsanlæg som tiltag mod fjernelse af kvælstof. "

Det er en forudsætning at der i de kommunale handleplaner også indgår oplysninger og prioriteringer i forhold til den målrettede beskyttelse af vandressourcer til sikring af drikkevandsinteresserne, således af kommunalbestyrelsen kan foretage en samlet afvejning og prioritering inden for hele vandplanen. Efter miljømålslovens § 53 kan hele den kommunale handleplan påklages til miljøklagenævnet.

Det videre arbejde med selve indsatsplanen udarbejdes som nævnt ovenfor med hjemmel i vandforsyningslovens § 13, og følger herefter de forskrifter, procedurer og frister, der er fastsat for udarbejdelse af indsatsplaner i bekendtgørelse om indsatsplaner (bekendtgørelse nr. 1430 af 13. november 2006). Rådighedsindskrænkninger over for de enkelte lodsejere, som bliver omfattet af en indsatsplan sker mod erstatning og sker ved en forhandling mellem kommunalbestyrelsen og lodsejeren. Vil en lodsejer ikke acceptere de restriktioner, der er indeholdt i en indsatsplan har kommunen mulighed for at gennemfører disse ved påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 26 a. Dette sker mod fuld erstatning og følger de procedureregler mv. der er fastsat i forbindelse med ekspropriation af arealer til brug for offentlige veje. Erstatningen fastsættes af taksationsmyndighederne efter reglerne i miljøbeskyttelseslovens § 61.

3. Behovet for forenklede regler

3.1 National ensartet opkrævning af en afgift

Med udformningen af de nye regler er det hensigten, at forenkle og afbureaukratisere opkrævningen af afgiften. Reglerne for, hvem der skulle betale gebyr, har således været ret komplicerede og til dels åbne for fortolkninger.

En enkel og effektiv opkrævning opnås ved at told- og skatteforvaltningen, som har særlig ekspertise, forestår opkrævningen. Dette til erstatning for den gældende ordning, hvor kommunerne opkræver et gebyr og videresender hovedparten til staten, en ordning der er ret administrativt tung.

Det har vist sig nødvendigt at præcisere de nuværende bestemmelser om opkrævning af et beløb hos den enkelte vandindvinder på basis af vandindvindingstilladelse(r). Behovet skyldes justeringer i forhold til kommunalreformen, hvor de tidligere amters opgave med opkrævningen hos vandværker og erhverv nu er blevet delt mellem staten og kommunerne. Der er i de nuværende bestemmelser forskel på de beløb, som vandværker og virksomheder bliver opkrævet i forskellige kommuner for opgaver med udarbejdelse af indsatsplaner m.v., der i vidt omfang er enslydende. Ensartede og lovfæstede beløb vil således være til gavn for indvinderne, idet der herved lægges en gennemsigtig og ensartet fastlagt takst per kubikmeter tilladt vandindvinding til grund for opkrævningen.

Hertil kommer, at kommunerne i dag udsender regninger til virksomheder, som ikke er betalingspligtige, idet virksomheden kan opnå fritagelse for den del der overstiger 25.000 m³ i den ene kommune, fordi de har en tilladelse til vandindvinding i en anden kommune. Kommunerne vil efter opkrævningen modtage virksomhedernes ansøgning om fritagelse, som de skal behandle på tværs af kommunegrænser i de tilfælde, hvor en virksomhed har tilladelser en eller flere kommuner. Told- og skatteforvaltningen kan i deres opkrævningssystem, der bygger på indberetninger fra samtlige kommuner, automatisk tage højde for dette, og virksomhederne behøver ikke længere indsende ansøgning om fritagelse.

Endvidere har der, som beskrevet i afsnit 2.2., været sat to grænser for de afgiftsfrie indvindingsmængder, nemlig 3000 m³ for alle anlæg, der ikke anvendes til vanding af landbrugsafgrøder og 6000 m³ for vandforsyningsanlæg for mindre bebyggelser på landet. Dette har givet anledning til uklarheder, bl.a. med hensyn til, hvad der forstås ved vandforsyningsanlæg, indvinding på landet og vanding af landbrugsafgrøder. Ved at indføre én fast grænse for hvilken mængde, der udløser afgiftspligt undgås disse utilsigtede fortolkningsproblemer. Forenklingen vil fritage en mindre del af de parter, som tidligere var gebyrpligtige.

Som beskrevet under punkt 2.2. gælder endvidere et lempeligere beregningsgrundlag af gebyret for en række erhvervsvirksomheder. Det har i praksis vist sig, at der er visse mellemformer såsom idrætsanlæg, parker, offentlige institutioner og golfbaner m.v., som har givet anledning til tvivl om, hvorvidt de var omfattet af denne ordning.

Det er endvidere med forslaget tydeliggjort, at alle former for erhvervsmæssig vandindvinding er omfattet af lempelsesordningen, og det vil sige, at alle former for erhverv med egen indvinding fremover vil blive omfattet. Det betyder at advokater, arkitekter, bureauer, forlystelser, landinspektører, mæglere, reklamebureauer, revisorer og rådgivende ingeniører med egen indvinding fremtidigt vil være omfattet

Endelig har det i de nugældende regler været uklart, om det ved bortforpagtning var ejeren eller forpagteren, der var afgiftspligtig. Af de nye regler vil det klart fremgå, at afgiftspligten påhviler ejeren af indvindingsanlægget, som vil være adressaten for tilladelsen.

Hermed undgås at pålægge kommunerne en administrativ byrde med at indsamle/opdatere oplysninger om forpagtningsaftaler forud for udsendelse af opkrævninger *eller* at pålægge

forpagterne/tilladelseshaverne en administrativ byrde med, efter modtagelse af en opkrævning, at dokumentere forpagtningsaftaler og dermed fritagelse.

Det bemærkes, at ejeren af anlægget og en lejer/forpagter vil kunne aftale overvæltning af afgiften på forpagteren i de situationer, hvor forpagteren har brugsret til indvindingsanlægget, uanset at ejeren har betalingspligten i forhold til det offentlige.

3.2 Muligheder for effektivisering

En økonomisk analyse af grundvandskortlægningen og indsatsplanlægningen pegede på en række besparelsesmuligheder ved statens fremtidige kortlægning. De fremtidige enhedsomkostninger til grundvandskortlægningen forventes således at blive lavere end de hidtidige gennemsnitsomkostninger, idet staten blandt andet vil kunne udnytte stordriftsfordele og rationalisere kortlægningsopgaverne.

Hvad angår indsatsplanlægningen er der ikke de samme muligheder for rationaliseringsgevinster, idet opgaven nu er overdraget til kommunerne, som ikke alle har fået overført grundvandsmedarbejdere fra de tidligere amter. Dette giver udfordringer mht. vidensoverdragelse og mobilisering af de nødvendige faglige kompetencer. Hertil kommer forskellige andre forhold som gør, at indsatsplanlægningen ikke er grund til at forvente et fald i de fremtidige omkostninger til indsatsplanerne

3.3 Tilpasset kortlægning i vandplanen

Det er beskyttelsen af alt overfladevand og grundvand, der skal indarbejdes i vandplanen. Det er derfor nødvendigt at få tilpasset opgaven med kortlægning og udpegning af henholdsvis områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder med begrænsede drikkevandsinteresser, følsomme indvindingsområder, indsatsområder med de øvrige opgaver i vandplanen, således at beskyttelsen af drikkevandsressourcerne indgår i den samlede beskyttelse af overfladevand og grundvand.

4. Lovforslagets indhold

4.1 Afgift

Lovforslaget ændrer relevante bestemmelser i miljømålslovens § 35 og vandforsyningslovens § 52 c, hvorefter der er blevet opkrævet gebyrer til brug for det kortlægningsarbejde, der er blevet udført.

Det foreslås, at der i vandforsyningsloven indsættes et nyt kapitel 4a om betaling og opkrævning m.v. af en fikseret afgift til drikkevandsbeskyttelse med det formål at opfylde det skærpede hjemmelskrav i grundlovens § 43.

Som baggrund for fastsættelsen af størrelsen på den fremtidige afgift er der ved Deloitte gennemført en konsulentundersøgelse af det hidtidige arbejde med kortlægning af grundvandet og udarbejdelse af indsatsplaner herfor. Det vurderes på baggrund af undersøgelsen, at det med udgangen af 2008 vil koste ca. 925 mio. kr. at afslutte kortlægningen af grundvandet, mens det vil koste ca. 450 mio. kr. at afslutte indsatsplanlægningen.

Der er desuden foretaget en vurdering af, hvornår det med den nødvendige interne og eksterne kapacitet vil være muligt og mest hensigtsmæssigt at afslutte kortlægningen og indsatsplanlægningen. Det vurderes i denne sammenhæng hensigtsmæssigt at fortsætte nogenlunde på det nuværende aktivitetsniveau, samt at kommunerne kan gennemføre arbejdet med indsatsplanlægningen kort tid efter, at kortlægningsarbejdet er afsluttet. Der tilstræbes endvidere så vidt muligt sammenhæng mellem kommunernes indsatsplanlægning for grundvandet og udarbejdelse af handleplaner for grundvandet til implementering af vandrammedirektivet.

Ud fra disse vurderinger fastsættes afgiften ud fra en forudsætning om, at kortlægningen kan afsluttes i 2015 og indsatsplanlægningen i 2017. Dette medfører et samlet årligt afgiftsniveau på 30,5 øre pr. kubikmeter meddelt indvindingstilladelse, heraf 21,9 øre til staten og 8,6 øre til kommunerne.

Satserne reguleres årligt med den generelle sats for pris- og lønudvikling med niveauekorrektion, som findes i de successivt offentliggjorte i forslaget til finanslov. I forbindelse med denne regulering modregnes der 2 pct. årligt i den statslige del af afgiften som følge af produktivitetsforbedringer i den statslige opgavevaretagelse. Dette fradrag gælder ikke i forhold til kommunerne. Omvendt forhøjes begge satser med 1,5 pct. for at modvirke virkningerne af et forventet årligt fald i den afgiftspligtige vandmængde.

Det forventes, at den statslige del af afgiften kan ophæves ved afslutning af den statslige kortlægning i 2015 og at den kommunale del af afgiften kan ophæves ved afslutning af den kommunale indsatsplanlægning i 2017.

Det foreslås, at opkrævningen forestås af told- og skatteforvaltningen. De opkrævede kommunale afgifter efter vandforsyningsloven fordeles årligt til kommunerne via det udvidede totalrammeprincip. Der vil blive opkrævet afgift fra 2009.

Som hidtil betaler vandværker (offentlige såvel som private), indvindere i jordbrugs- og dambrugserhvervet samt indvindere til industriformål i henhold til bestemmelserne. Af hensyn til en ensartet administration er samtlige erhvervsmæssige virksomheder med egen indvinding nu omfattet. Udvidelsen betyder at advokater, arkitekter, bureauer, forlystelser, landinspektører, mæglere, reklamebureauer, revisorer og rådgivende ingeniører med egen indvinding fremtidigt vil være omfattet, ligesom for idrætsanlæg, parker, offentlige institutioner og golfbaner m.v. vil være omfattet i det omfang, de er registreret som en erhvervsvirksomhed. Udvidelsen forventes dog ikke at medføre væsentlige ændringer.

Oprindeligt var der alene opkrævningspligt for de indvindingstilladelser, der blev meddelt af amtet. Indvindingstilladelser i bynære områder under 3000 m³ og indvindingstilladelser i landområder under 6000 m³, som blev meddelt af kommunalbestyrelsen var derfor undtaget. For at skabe et enkelt administrationsgrundlag foreslås det, at der alene opkræves afgift for indvindingstilladelser for mere end 6000 m³.

Som en administrativ forenkling er det endvidere fastsat, at afgiftspligten påhviler ejeren af indvindingsanlægget. Denne forenkling vurderes at medføre lettelser i administrationen og vurderes ikke at ville medføre store byrder for erhvervslivet. Det er specielt landbrugserhvervet, der i forbindelse med forpagtning af jord, vil blive berørt af forenklingen. Det er imidlertid vurderingen, at ejeren af arealerne vil kunne overvælte udgifterne til betaling af afgiften til forpagteren i de tilfælde, hvor forpagteren har brugsretten til indvindingsanlægget.

4.2. Betaling og opkrævning.

De foreslåede betalingsregler omfatter som efter de hidtidige regler indvinding af grundvand, der kræver tilladelse efter vandforsyningslovens § 20 samt indvinding af grundvand, som i henhold til lovens overgangsbestemmelser fortsat kan ske uden tilladelse frem til 1. april 2010.

Betalingspligten omfatter efter forslaget fortsat både vandværker (offentlige såvel som private), og indvinding til eget brug, samt indvinding til alle erhvervsformål.

Udover en fiksering af betalingernes størrelse foreslås en række yderligere præciseringer og forenklinger af bestemmelserne om grundlaget for afgiftens beregning, afgiftsfritagelse og lempelse, betalingspligt, opkrævning m.v. Bestemmelserne indebærer en række forenklinger i forhold til de gældende bestemmelser.

4.2.1 Præcisering og forenkling af bestemmelser om afgiftspligt og afgiftsgrundlag

Det foreslås, at den 1. januar i opkrævningsåret fastsættes som en fast skæringsdato for opgørelse af afgiften hos vandindvinderne. Forslaget vil skabe gennemsigtighed i opgørelsen af betalingskravet over for den enkelte vandindvinder og samtidig med, at det vil give opkrævningsmyndigheden et enklere regelsæt at administrere efter. Samtidig foreslås det, at afgiften fastsættes endeligt for et år ad gangen.

Reglerne om afgiftspligt for anlæg til indvinding af grundvand omfattet af § 20, men som ikke kræver tilladelse, jf. § 86, foreslås endvidere præciseret, således at der ved fastsættelse af afgiften tages udgangspunkt i den årlige gennemsnitlige indvinding opgjort for de fem forudgående år i stedet for af den tilladte indvindingsmængde.

Som en administrativ forenkling foreslås det at præcisere reglerne således, at det klart kommer til at fremgå, at afgiftspligten påhviler ejeren af indvindingsanlægget, som er adressaten for tilladelsen. Overdragelse af en vandindvindingstilladelse/ret vil herefter kun have konsekvenser for betalingspligten ved endelig overdragelse til eje af den virksomhed og det vandindvindingsanlæg, som tilladelsen er knyttet til. Overdragelse vil kunne ske uafhængigt af, om der sker en samtidig overdragelse til eje af de arealer/den ejendom, hvor indvindingsanlægget er lokaliseret. Overdragelse vil medføre, at afgiftspligten overgår til den nye ejer med virkning fra det førstkommande afgiftsår, jf. også den foreslåede § 24 g.

Det bemærkes, at lovforslaget ikke regulerer det indbyrdes forhold mellem ejeren af anlægget og en lejer/forpagter. Parterne vil således indbyrdes kunne aftale overvæltning af afgifterne på forpagteren i de situationer, hvor forpagteren har brugsret til indvindingsanlægget, uanset at ejeren har betalingspligten i forhold til det offentlige.

4.2.2 Forenkling af reglerne om afgiftsfritagelse

Efter de gældende regler er kun de indvindingstilladelser, der oprindeligt blev meddelt af amtet, omfattet af betalingspligten. Indvindingstilladelser i bynære områder under 3000 m³ og indvindingstilladelser i landområder under 6000 m³, som før kommunalreformen blev meddelt af kommunalbestyrelsen, er derfor undtaget. For at skabe et enkelt administrationsgrundlag foreslås, at der fremover alene opkræves afgift for indvindingstilladelser for mere end 6000 m³ uden hensyn til indvindingens formål.

Hermed undgås, at der i hvert enkelt tilfælde skal tages konkret stilling til, om betingelserne for fritagelse er opfyldt – herunder om der eksempelvis er tale om et vandforsyningsanlæg for mindre bebyggelser beliggende på landet, som efter gældende ret kan undtages så længe indvindingstilladelsen er på højst 6000 m³ eller et bynært anlæg, som kun kan undtages op til 3000 m³. For så vidt angår vanding af landbrugsafgrøder, for hvilke der i dag ikke gælder nogen bagatelgrænse for afgiftspligten, bemærkes, at der i de gældende regler synes at være tale om utilsigtet forskelsbehandling af ejere med tilladelse til vanding af landbrugsafgrøder i forhold til andre erhverv.

4.2.3 Forenkling af reglerne om afgiftslempler for erhvervsmæssig egenindvinding

Reglerne om lempelsesordningen for jordbrug, dambrug og industri foreslås præciseret og forenklet på en række punkter, bl.a. med det formål at få præciseret afgrænsningen af de betalingspligtige samt at reducere de administrative omkostninger og byrder i forbindelse med opkrævningen.

Det foreslås, at alene de almene vandforsyninger skal betale fuld afgift, medens alle øvrige indvindere omfattes af lempelsesreglerne, som i øvrigt opretholdes. Lempelsesordningen vil herefter omfatte samtlige erhvervsmæssige virksomheder med egen indvinding samt mellemformerne indvinding til brug for idrætsanlæg, parker, offentlige institutioner, grundvandskøleanlæg og golfbaner m.v. Forenklingen betyder også, at vandforsyninger, som ikke er almene (dvs. vandforsyninger, som ikke forsyner eller ikke har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme) og med en indvinding over 6000 m³, bliver omfattet af lempelsesreglerne.

Det foreslås, at tilladelser skal vedrøre samme CVR-nummer for at kunne udløse ret til fritagelse efter bestemmelserne. En virksomhed med flere tilladelser vil derved opnå fritagelse på den tilladelsesmængde, der overstiger 25.000 m³, så længe at tilladelserne er knyttet til samme CVR-nummer. Hvis en virksomhed ikke har et CVR-nummer anvendes ejerens CPR-nummer.

4.2.4 Fælles opkrævning ved told- og skatteforvaltningen

Det foreslås, at told- og skatteforvaltningen opkræver betalingen direkte hos vandindvinderne, således at der fremover kun er en opkrævningsmyndighed. Da told- og Skatteforvaltningen har de nødvendige kompetencer og erfaring med at opkræve miljøafgifter, forventes det at medføre administrative lettelser, ligesom det sammen med en forenkling af reglerne vil sikre en ensartet administration for hele landet.

Reglerne foreslås tilpasset de regler, som i øvrigt gælder for opkrævning af skatter og afgifter efter hovedparten af de øvrige skatte- og afgiftslove, herunder vedrørende betaling af rykkergebyr, renter ved forsinket betaling, eftergivelse m.v. ligesom det foreslås, at klage over told- og skatteforvaltningens afgørelser kan ske efter de almindelige regler om klage til Landsskatteretten.

Det foreslås, at told- og skatteforvaltningen udsender opkrævningen til vandindvinderne på baggrund af oplysninger i den fælles offentlige database for grund- drikkevand og borer (Jupiter-databasen).

4.2.5 Kommunal indberetning til Jupiter-databasen

Det foreslås, at kommunerne forpligtes til at indberette oplysninger om bl.a. de tilladte vandmængder knyttet til vandindvindingsanlæg til data-basen.

Hermed opnås bl.a., at virksomheder ikke længere vil skulle indsende ansøgninger til en eller flere opkrævningsmyndigheder for at dokumentere retten til fritagelse for tilladelser beliggende i to eller flere kommuner. Til brug for beregning og opkrævning af afgift vil told- og skatteforvaltningen således efter forslaget kunne trække oplysningerne om virksomhedens tilladelser fra Jupiter-databasen og sammenholde tilladelserne med de angivne CVR- eller CPR-numre i databasen.

4.3 Den fremtidige drikkevandsbeskyttelse

Det er vurderingen at den overordnede drikkevandsbeskyttelse som udgangspunkt vil kunne varetages af den generelle miljøregulering i form af nationale vandmiljøplaner og pesticidhandlingsplaner, nationale godkendelsesordninger for anvendelse af pesticider, generelt fastlagte harmonikrav for udspredding af husdyrgødning m.v. Hertil kommer den konkrete regulering i form af tilladelses- og godkendelsesordninger for en række aktiviteter (udspredding af slam) og placering og drift af anlæg (spildevandsanlæg, kap. 5-virksomheder, husdyrbrug m.v.).

Rækkevidden af denne beskyttelse er i overensstemmelse med principperne i vandrammedirektivet, idet en lang række af de krav og restriktioner, der er fastsat i den generelle lovgivning, er et resultat af gennemførelse af fællesskabets regulering såsom Nitratdirektivet, IPPC-direktivet, direktivet om farlige stoffer, Spildevandsdirektivet, Direktivet om markedsføring af pesticider mv. Hertil kommer så de nationale handleplaner i form af Vandmiljøplanerne og pesticidhandleplanerne, som generelt har til formål at reducere den samlede udvaskning af næringsstoffer og belastning med pesticider.

Der er imidlertid et behov for at kortlægningen af henholdsvis drikkevandsforekomsterne, jf. miljømålslovens § 8 og hele kortlægningsindsatsen af nuværende og fremtidige drikkevandsressourcer koordineres tæt i forbindelse med udarbejdelsen af vandplanen. Der er endvidere et behov for at få præciseret, at den målrettede drikkevandsbeskyttelse skal indgå i vandplanen og prioriteres i forhold til den øvrige beskyttelse af overfladevand og grundvand. På denne baggrund er der stillet forslag om at indføje en ny § 8 a, som præciserer udpegnings- og kortlægningsopgaverne for den målrettede drikkevandsbeskyttelse, ligesom dette er indføjet i bilag 2 til loven.

De fremtidige opgaver til den målrettede drikkevandsbeskyttelse for Miljøministeriet og kommunerne vil efter forslaget fremover skulle finansieres via de afgifter, der opkræves efter forslagets kapitel 4a. Lovforslaget § 8 a præciserer derfor de relevante bestemmelser for miljøministeriets opgaver i forbindelse med grundvandskortlægning, mens kommunernes opgaver med udarbejdelse af indsatsplaner efter vandforsyningslovgivningen videreføres uændret.

Lovforslaget præciserer dernæst den samkøring af viden og vurderinger, som miljøcentrenes skal foretage i forbindelse med udarbejdelse af materiale til brug for beskyttelse af overfladevand, grundvand og drikkevand.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indebærer en såvel organisatorisk som tidsmæssig omlægning af opkrævningen af midler til den statslige grundvandskortlægning og den kommunale indsatsplanlægning med heraf følgende ændrede opkrævningssatser og tidshorizont, men forslaget vurderes ikke i øvrigt at medføre øgede omkostninger for det offentlige. Administrationen af kommunernes opkrævning er tidligere finansieret af en del af det opkrævede beløb. Kommunerne vil fortsat skulle registrere og vedligeholde oplysninger til Jupiter-databasen, som drives af GEUS og udgiften hertil vil fortsat skulle kompenseres inden for den andel af afgiften, som opkræves til kommunen. Told og Skatteforvaltningen vil få adgang til oplysninger i Jupiter til brug for den fremtidige opkrævning. Told og Skatteforvaltningen forventes at afholde udviklingsomkostninger op til 1 mio. kr. samt et beløb på 1,7 mio. årligt til drift af systemet. Disse beløb finansieres som hidtil via den opkrævede afgift.

6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Som en forenkling af opkrævningsgrundlaget foreslås det, at der fastsættes en samlet bagatelgrænse på op til 6000 m³, for hvilken der ikke opkræves afgift. Det vurderes, at dette vil begunstige mindre, ikke almene vandværker og små erhverv med en afgiftslettelse for ca. 1,5 mio. kr.

For større erhvervsvirksomheder - fortrinsvis jordbrug og industri - vil forslaget medføre en administrativ forenkling, idet der ikke længere skal ansøges om afgiftsfritagelse for de indvindingstilladelser, der er meddelt uden for virksomhedens hovedkommune (den kommune, der har meddelt den største tilladelse).

7. Lovforslagets økonomiske konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at ville medføre store økonomiske konsekvenser for borgerne, idet tidligere opkrævede gebyrer i forhold til private husholdninger har medført samlede udgifter til dækning af det statslige og kommunale gebyr i størrelsesordenen 0,20-0,50 kr. pr m³ vand. Variationen skyldes at gebyret har været forskelligt fastsat i de enkelte kommuner. Med et gennemsnitligt forbrug i en husholdning på 150 m³ årligt har udgiften andraget ca. 30-75 kr. Ved en fast samlet afgift vil udgiften andrage ca. 50 kr. for en husholdning med et forbrug på 150 m³ årligt.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har i sig selv ingen miljø- eller sundhedsmæssige konsekvenser, da det præciserer den eksisterende arbejdsfordeling mellem Miljøministeriet og kommunerne for de opgaver, der følger af miljømålsloven, samt fastsætter et beløb til finansiering af disse opgaver.

9. Forholdet til anden lovgivning

Lovforslaget har ingen betydning for anden lovgivning.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU retlige aspekter, idet den målrettede grundvandsbeskyttelse (kortlægning af følsomme indvindingsområder og udarbejdelse af indsatsplaner) er i overensstemmelse med principperne i vandramme- eller grundvandsdirektivet.

11. Hørte myndigheder og organisationer

12. Virksomhedspanel

Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angives omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angives omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Mindre lettelse 1,5 mio. kr. årligt	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Mindre forenkling omkring ansøgning af rabatordning	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten.	Lovforslaget indeholder ikke EU retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1 (vandforsyningsloven)

Specielle bemærkninger Til § 1 (vandforsyningsloven)

Til nr. 1

Til kapitel 4 a

For at imødekomme kravet om at opkrævningen har karakter af skat og derfor bør udformes således at det skærpede hjemmelskrav i grundlovens § 43 opfyldes, foreslås det, at der i loven indsættes et nyt kapitel 4 a om betaling og opkrævning m.v. af afgift til drikkevandsbeskyttelse til erstatning for reglerne i lovens § 52 c, som foreslås ophævet.

Bestemmelserne erstatter også opkrævningen af gebyr efter miljømålslovens § 35. Afgiften efter den foreslåede § 24 rummer således også betaling for kortlægning og udpegning m.v. af følsomme indvindingsområder og indsatsområder efter miljømålsloven efter den foreslåede § 8 a i miljømålsloven, jf. også lovforslagets § 2, nr. 1-3.

Den foreslåede § 24 indeholder bestemmelser om afgiftssatsen og fremtidig regulering af denne, mens de foreslåede §§ 24 a - 24 c indeholder bestemmelser om, hvem der skal betale afgift, om grundlaget for afgiftens beregning og om afgiftsfritagelse. Bestemmelserne indebærer en række forenklinger i forhold til de gældende bestemmelser, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 4.2.

De foreslåede bestemmelser i §§ 24 d – 24 l indeholder bestemmelser om ordningens administration og i § 24 g bestemmer om, hvem der skal betale afgift.

Det foreslås, at kommunerne pålægges en pligt til at indberette data vedrørende vandindvindingsstilladelserne til Jupiter-databasen, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 24 d.

Det foreslås i øvrigt, at bestemmelserne administreres af Told- og skatteforvaltningen, og reglerne foreslås tilpasset de regler, som i øvrigt gælder for opkrævning af skatter og afgifter efter hovedparten af de øvrige skatte- og afgiftslove, herunder vedrørende betaling af rykkergebyr, renter ved forsinket betaling, eftergivelse m.v. ligesom det foreslås, at klage over Told- og skatteforvaltningens afgørelser kan ske efter de almindelige regler om klage til Landsskatteretten.

Til § 24 Afgiftspligtig grundvandsindvinding og afgiftens størrelse

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 4.1.

Det skal herudover bemærkes, at afgiftens størrelse er beregnet på grundlag af den økonomiske analyse i Deloitte's konsulentrapport, hvor det er vurderet, at de samlede omkostninger til den statslige kortlægning og den kommunale indsatsplanlægning fra 2007 og frem vil andrage henholdsvis 1.102 mio. kr. og 532 mio. kr. inkl. administration af afgiftsopkrævningen.

Ved beregningen af afgiftssatserne er der i de nævnte beløb fradraget de afholdte og forventede udgifter i 2007 og 2008. Det er samtidig forudsat at staten overtager opkrævningen, og at

kortlægningen og planlægningen afsluttes i henholdsvis 2015 og 2017, hvilket vil sige at den resterende udgift skal fordeles over hhv. 7 og 9 år.

Ud over opskrivning til pris- og lønniveauet til 2009-niveau for såvel statens som kommunernes resterende udgifter, er der i beregningen af det provenu, der skal dække de statslige udgifter som hidtil modregnet 2 pct. for årlige produktivetsforbedringer. Det vurderes i Deloitte's rapport, at der ikke tilsvarende er grundlag for at indregne produktivetsforbedringer i forhold til kommunernes indsats.

Det fremgår imidlertid af rapporten, at der i beregningerne også bør korrigeres for et forventet fald i den afgiftspligtige vandmængde fra ca. 640 m³ i 2006 til ca. 550 m³ efter 10 år svarende til ca. 1,5 pct. om året. Afgiftssatserne for 2009 er derfor beregnet som det forudsatte samlede provenu for henholdsvis stat og kommuner divideret med den siden 2006 reducerede afgiftspligtige vandmængde.

Det er samtidig fastlagt, at de fikserede afgiftssatser for 2009 i årene fremover skal reguleres med såvel det generelle pris- og lønindeks som med en forhøjelse som følge af den med 1,5 pct. om året faldende afgiftspligtige vandmængde. For den statsliges sats vedkommende skal der herudover modregnes 2 pct. for årlige produktivetsforbedringer.

Det bemærkes, at der i anden lovgivning kan være fastsat særlige regler om, at indvinding af grundvand uanset bestemmelserne i vandforsyningsloven kan ske uden en tilladelse efter vandforsyningslovens § 20. En sådan indvinding vil ikke være omfattet af afgift efter bestemmelserne i vandforsyningsloven. Det gælder f.eks. bestemmelse i jordforureningslovens § 63.

Til §§ 24 a og 24 b

Den foreslåede bestemmelse i § 24 a, stk. 1, indebærer, at ejeren af et vandforsyningsanlæg skal betale afgift af alle de indvindingstilladelser, som har tilknytning til anlægget, herunder hvis en anden person eller virksomhed lejer sig ind på anlægget og opnår sin egen indvindingstilladelse til det samme anlæg. Ejeren skal i sådanne tilfælde betale afgift af den samlede mængde, som der er meddelt indvindingstilladelse til i tilknytning til anlægget. Der skal også betales afgift af tilladelser, som er meddelt til anlæg, som endnu ikke er taget i brug. Tilsvarende gælder efter den foreslåede bestemmelse i § 24 b, stk. 1 for andre vandindvindingsanlæg, idet der dog kun skal betales afgift af en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde og maksimalt af en tredjedel af 25.000 m³.

Det er i vandforsyningslovens § 52 c ikke entydigt fastsat, på hvilket tidspunkt og inden for hvilke tidsrammer vandindvinderen skal betale på baggrund af den tilladte indvindingsmængde. På samme måde er det heller ikke fastsat på hvilket tidspunkt og inden for hvilke tidsrammer en virksomhed vil kunne blive omfattet af reglen i § 52 c, stk. 4, om delvis fritagelse fra betaling for den del af tilladelsesmængden, der overstiger 25.000 m³.

Med tekstanmærkning nr. 108. ad 23.41.10 på finansloven for 2008 blev der fastsat en skæringsdato på opgørelsen af betalingskravet i 2008, nemlig 1. januar i opkrævningsåret:

" Der opkræves en afgift på 25,5 øre pr. kubikmeter grundvand, der pr. 1. januar 2008 er meddelt indvindingstilladelse til, heraf 4,9 øre til kommunerne og 20,6 øre til staten, jf. stk. 2. Stk. 2. Afgiften påhviler vandindvindere i overensstemmelse med reglerne for betalingspligt i vandforsyningslovens § 52 c, stk. 2-8 og § 35, stk. 2 og 3, i miljømålsloven. Stk. 3. Afgiften erstatter gebyrer efter § 35 i miljømålsloven og § 52 c i vandforsyningsloven."

De foreslåede bestemmelser i § 24 a og § 24 b indebærer en fast skæringsdato for opgørelse af kravet hos vandindvinderne den 1. januar i opkrævningsåret. Forslaget vil skabe gennemsigtighed i opgørelsen af betalingskravet overfor den enkelte vandindvinder samtidig med, at det vil give opkrævningsmyndigheden et enklere regelsæt at administrere efter.

Opkrævningsmyndigheden vil således undgå tvister om betalingens størrelse i de tilfælde, hvor vandindvinderens tilladelse har ændret sig siden udsendelse af regningen. Samtidig foreslås det, at afgiften fastsættes endeligt for et år ad gangen, jf. også den foreslåede § 24 g.

Efter de gældende regler udgør de almene vandforsyninger og de erhvervsmæssige vandindvinderere de to helt store grupper af betalere af afgiften. Det har i praksis vist sig, at der er visse mellemformer, som har givet anledning til tvivl om, hvorvidt de var omfattet af lempelsesordningen for erhvervsvirksomheder. Eksempelvis kan nævnes vandindvinding til brug for idrætsanlæg, parker, offentlige institutioner, grundvandskøleanlæg og golfbaner m.v.

For at forenkle og præcisere reglerne foreslås det, at alene de almene vandforsyninger skal betale fuld afgift, jf. den foreslåede § 24 a, medens andre vandindvinderere omfattes af lempelsesordningen, hvorefter der alene skal betales afgift af en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde og maksimalt af en tredjedel 25.000 m³, jf. den foreslåede § 24 b.

Herefter vil alle former for erhvervsmæssig vandindvinding være omfattet af lempelsesordningen, som erstatter de særlige bestemmelser for jordbrug, dambrug og industri. Også de omtalte mellemformer bliver efter forslaget omfattet af lempelsesordningen. Forenklingen betyder også, at vandforsyninger, som ikke er almene (dvs. vandforsyninger, som ikke forsyner eller ikke har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme) og med en indvinding over 6000 m³, bliver omfattet af lempelsesreglerne.

Til § 24 a almene vandforsyningsanlæg

Den foreslåede § 24 a indebærer, at ejeren af et alment vandforsyningsanlæg skal betale afgift af den tilladte indvindingsmængde, medmindre der er tale om et anlæg med en tilladelse på højst 6000 m³, som er omfattet af fritagelsen i den foreslåede § 24 c.

Til § 24 a, stk. 2, § 86 anlæg

Efter vandforsyningslovens § 52 c, stk. 6 gælder, at " For indvindinger af grundvand omfattet af § 20, dog undtaget indvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 og 2, men som ikke kræver tilladelse, jf. § 86, fastsættes gebyret på baggrund af den beregnede gennemsnitlige indvinding."

Det betyder, at også indehavere af indvindingsrettigheder, hvor der efter overgangsbestemmelserne i lovens § 86 ikke er meddelt en tilladelse efter § 20 efter de gældende regler skal betale.

Efter overgangsbestemmelserne i vandforsyningslovens § 86 gælder rettigheder til vandindvinding i henhold til tidligere lovgivning for så vidt de ikke er yderligere begrænset kun for et tidsrum af 30 år. Dvs. sådanne ældre indvindingsrettigheder vil kunne gælde frem til 1.4. 2010

Det foreslåede stk. 2 opretholder afgiftspligten for anlæg til indvinding af grundvand omfattet af § 20, men som ikke kræver tilladelse, jf. § 86, og præciserer "den beregnede gennemsnitlige indvindingsmængde" foreslås præciseret, således at der ved fastsættelse af afgiften tages udgangspunkt i den årlige gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004-2008..

Bekendtgørelse nr. 1449 af 11. december 2007 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg fastsætter, hvordan der skal føres kontrol med indvundne vandmængder. Efter denne bekendtgørelses kapitel 4 skal ejerne af vandforsyningsanlæg, som efter deres art ville kræve tilladelse efter lovens § 20 registrere de vandmængder, som indvindes fra anlægget, og anlæggets ejer skal sende indberetning til kommunalbestyrelsen om anlæggets årsindvinding opgjort for tiden 1. januar til 31. december. Indberetningen skal ske inden den 1. februar det følgende år. Kommunal bestyrelsen vurderer de indberettede oplysninger, herunder størrelsen af de indvundne mængder. Kommunalbestyrelsen skal derefter inden den 1. april registrere indberetningerne i den fælles offentlige database for grund- og drikkevand samt boringer (Jupiter). Jupiter-databasen drives af GEUS.

Efter den foreslåede § 24 d, stk. 1 nr. 2, vil kommunalbestyrelsen skulle indberette oplysninger om den årlige gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004-2008 de fem forudgående år, indvindingsanlæg, som med hjemmel i § 86 drives uden tilladelse efter § 20.

Til § 24 b Andre vandindvindingsanlæg

Efter vandforsyningslovens § 52 c fastsættes gebyret for tilladelser til indvinding af grundvand til brug i jordbrugs- og dambrugserhverv samt til industriformål forholdsmæssigt i forhold til en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde. Gebyret fastsættes i forhold til virksomhedens samlede tilladte indvindingsmængde. Loven definerer ikke nærmere, hvad der skal forstås ved en virksomhed, herunder hvor nær en sammenhæng der skal være mellem forskellige enheder, for at tilladelser kan lægges sammen og udløse fritagelse for de mængder, der overstiger 25.000 m³.

Efter lovforslaget skal alle indvindere, der ikke er almene vandforsyningsanlæg alene betale afgift af en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde.

Hvis den samlede tilladte indvindingsmængde i tilknytning til indvindingsanlæg med samme ejer overstiger 25.000 m³, betales efter det foreslåede stk. 2 alene afgift af en tredjedel af 25.000 m³.

Det foreslås i bestemmelsens stk. 3 præciseret, at kun indvindingsanlæg og tilladelser, der vedrører samme CVR-nummer vil kunne udløse ret til fritagelse efter bestemmelserne i den foreslåede § 24 b, stk. 2. CVR-nummeret er virksomhedens identifikationsnummer. Et CVR-nummer er knyttet til én juridisk person, som kan have flere enheder (med flere tilladelser) under sig. En virksomhed m.v. med flere vandindvindingsanlæg vil derved opnå fritagelse på den tilladelsesmængde, der overstiger 25.000 m³, så længe at tilladelserne er knyttet til samme CVR-nummer.

Hvis en virksomhed ikke har et CVR-nummer anvendes ejerens CPR-nummer.

Udsendelsen af regninger til virksomheder med flere indvindingsanlæg og flere tilladelser vil blive administreret efter virksomhedens CVR nummer på baggrund af et udtræk i den centrale Jupiter-database. Det henvises til bemærkningerne til de foreslåede §§ 24 d og 24 e.

Til § 24 b, stk. 4, § 86 anlæg

Der henvises til bemærkningerne til § 24 a, stk. 2.

Til § 24 c Afgiftsfritagelse

Der foreslås en bagatelgrænse for betaling af afgift på højst 6000 m³. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 4.2.2.

Til § 24 c, stk. 2, § 86 anlæg

Der henvises til bemærkningerne til § 24 a, stk. 2.

Til § 24 d

Efter vandforsyningslovens § 70 kan miljøministeren bestemme, at kommunalbestyrelsen skal føre register over de indvindingstilladelser, som er meddelt inden for kommunen af en landvæsensret, et amtsråd eller kommunalbestyrelsen. Hjemlen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1451 af 11. december 2007 om vandindvinding og vandforsyning (§ 32). Kommunerne er endvidere i henhold til dataansvarsaftalen mellem Miljøministeriet, kommunerne og regionerne forpligtet til at indberette oplysninger om de meddelte tilladelser i den fælles offentlige database for grund- drikkevand og boringer (Jupiter-databasen).

Jupiter er GEUS' landsdækkende database for grundvands- drikkevands-, råstof-, miljø- og geotekniske data. Databasen er den fællesoffentlige database på området, og indgår i Danmarks Miljøportal. Databasen er offentligt tilgængelig, bortset fra personoplysninger.

Efter lovforslaget skal told- og skatteforvaltningen opkræve afgiften på basis af oplysninger i Jupiter-databasen. Da kommunernes oplysninger om bl.a. størrelsen af de enkelte vandindvindingstilladelser vil være afgørende for, at told- og skatteforvaltningen kan sende korrekte regninger ud til vandindvinderne, foreslås det, at lovfæste kommunernes indberetningsforpligtelse og at fastsætte en tidsfrist for kommunernes indberetning af indvindingsmængder m.v.

Ansvaret for datas kvalitet, dokumentation og ajourføring bæres af de datagenerende myndigheder i henhold til dataansvarsaftalen.

Hvis oplysningerne i databasen ikke er opdaterede den 15. januar i opkrævningsåret for tilladelser, der var gældende per 1. januar vil told- og skatteforvaltningen modtage henvendelser fra vandindvinderne, der modtager en forkert opkrævning. Told- og skatteforvaltningen vil herefter rette henvendelse til den pågældende kommune, der har ansvaret for ajourføring af data, med henblik på at få rettet fejlen i databasen.

Efter det foreslåede nr. 1 skal kommunalbestyrelsen indberette oplysninger om vandindvindingsanlæg med tilknyttede tilladelser, der var meddelt efter § 20 den 1. januar det pågældende år, og den årlige tilladte indvindingsmængde. Oplysningerne skal kunne danne grundlag for opkrævning af afgift efter de foreslåede §§ 24 a og 24 b.

Det foreslåede nr. 2 vedrører indvinding som efter lovens overgangsbestemmelser i § 86 sker uden tilladelse efter § 20, jf. også bemærkningerne til § 24 a, stk. 2. For disse indvindinger skal der ved fastsættelse af afgiften tages udgangspunkt i den gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004-2008 i stedet for af den tilladte indvindingsmængde. Det foreslås derfor, at kommunerne forpligtes til at indberette oplysninger herom til databasen for at muliggøre en effektiv opkrævning ved told- og skatteforvaltningen.

Kommunalbestyrelsen skal efter nr. 3 indberette formålet med vandindvindingen, som vil være afgørende for, om der skal betales afgift efter § 24 a om almene vandforsyningsanlæg eller § 24 b om øvrige indvindingsanlæg.

Efter det foreslåede nr. 4 vil kommunerne fremover også skulle indberette ejers CPR-nummer i de situationer, hvor ejeren af et indvindingsanlæg ikke har et CVR-nummer. Udsendelsen af regninger til virksomheder med flere tilladelser vil blive administreret efter virksomhedens CVR-nummer. Opkrævningsmyndigheden vil således entydigt kunne definere størrelsen af afgiften på baggrund af oplysninger om tilladelsesmængde og CVR-nummer. I de

tilfælde hvor virksomheden ikke har et CVR-nummer, kan CPR-nummeret på ejeren af indvindingsanlægget benyttes. Jf. også bemærkningerne til den foreslåede § 24 b, stk. 2 og 3.

Til § 24 d, stk. 2

Efter det foreslåede stk. 2 skal kommunalbestyrelsen indberette oplysningerne senest den 15. januar. For at give kommunalbestyrelsen tid til at indrette sig på de nye regler og at tilvejebringe de nødvendige oplysninger foreslås at fristen sættes til 1. april for så vidt angår opkrævningsåret 2009.

For så vidt angår oplysninger om indvundne vandmængder efter det foreslåede stk. 1, nr. 2, svarer tidsfristen til de gældende regler i bekendtgørelse nr. 1449 af 11. december 2007 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg som fastsætter, hvordan der skal føres kontrol med indvundne vandmængder.

Efter denne bekendtgørelses kapitel 4 skal ejerne af vandforsyningsanlæg, som efter deres art ville kræve tilladelse efter lovens § 20 registrere de vandmængder, som indvindes fra anlægget, og anlæggets ejer skal sende indberetning til kommunalbestyrelsen om anlæggets årsindvinding opgjort for tiden 1. januar til 31. december. Indberetningen skal ske inden den 1. februar det følgende år. Kommunal bestyrelsen vurderer de indberettede oplysninger, herunder størrelsen af de indvundne mængder. Kommunalbestyrelsen skal derefter inden den 1. april registrere indberetningerne i den fælles offentlige database for grund- og drikkevand samt boringer (Jupiter).

Til § 24 d, stk. 3

Det foreslås i bestemmelsens stk. 3, at ministeren bemyndiges til efter forhandling med skatteministeren at fastsætte regler om indberetningens nærmere indhold, herunder hvilke oplysninger der skal indberettes.

Told og skatteforvaltningen skal efter den foreslåede § 24 e have adgang til oplysningerne i databasen til brug for beregning og opkrævning af afgift. Det er således tanken, at ejeren af Jupiter-databasen (GEUS) skal give told- og skatteforvaltningen adgang til oplysningerne til brug for dannelsen af opkrævninger til de afgiftspligtige.

Miljøministeren kan fastsætte regler om, at indberetning skal ske i et særligt format, herunder at indberetning skal ske elektronisk samt andre tekniske krav, og om dispensation fra kravene.

Kravene til indberetning vil blive fastsat efter forhandling med de kommunale parter og vil bl.a. kunne omfatte regler om, at indberetning til databasen skal ske i overensstemmelse med [en bestemt datamodel]

Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at der kan dispenseres fra kravene. Dette kunne f.eks. være relevant, hvis en kommune f.eks. ikke har de tekniske muligheder for inden for de fastsatte frister for indberetning at opfylde de krav, som stilles.

Til § 24 e Told- og skatteforvaltningen

Told- og skatteforvaltningen beregner afgiftens størrelse på baggrund af oplysningerne i Jupiter-databasen, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 24 d og afkræver den afgiftspligtige det skyldige beløb.

Til § 24 f Afgiftsperioden – forfaldstidspunkt m.v.

De gældende regler indeholder ikke bestemmelser om tidspunktet for afgiftens opgørelse og afgiftens forfaldstidspunkt, og kommunerne (og før 2007 amterne) har således haft forskellige opkrævningstidspunkter.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter forfaldstidspunktet til 1. april og sidste rettidige indbetalingsdato 15 dage efter.

For 2009 foreslås forfaldstidspunktet fastsat 3 måneder senere. Hermed opnås, at kommunerne og Told- og skatteforvaltningen får den fornødne tid til at få tilvejebragt det nødvendige opkrævningsgrundlag, ligesom de afgiftspligtige får tid til at indrette sig på eventuelt ændrede betalingsfrister.

Til § 24 g Betalingspligt og hæftelse

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 24 a og 24 b.

Efter de gældende regler påhviler betalingspligten, jf. § 52 c, stk. 3, den der har indvindingsretten. Indvindingsretten kan enten bygge på en tilladelse efter vandforsyningslovens § 20 eller bygge på indvindingsrettigheder i henhold til ældre lovgivning.

I forhold til opkrævning af gebyr og administration af fritagelsesordningen, har de gældende regler imidlertid givet anledning til tvivl i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt indvindingsretten og dermed afgiftspligten tilkommer ejeren af indvindingsanlægget eller en forpagter af ejendommen i de situationer, hvor indvindingsstilladelsen er meddelt til ejeren, som har overladt brugsretten til forpagteren.

Med den foreslåede § 24 g præciseres reglerne således, at det klart kommer til at fremgå, at afgiftspligten påhviler ejeren af indvindingsanlægget, som er adressaten for tilladelsen. Overdragelse af en vandindvindingsstilladelse/ret vil herefter kun have konsekvenser for betalingspligten ved endelig overdragelse til eje af den virksomhed og det vandindvindingsanlæg, som tilladelsen er knyttet til. Overdragelse vil kunne ske uafhængigt af, om der sker en samtidig overdragelse til eje af de arealer/den ejendom, hvor indvindingsanlægget er lokaliseret. Overdragelse vil medføre, at afgiftspligten overgår til den nye ejer med virkning fra det førstkommande afgiftsår, jf. det foreslåede stk. 3.

Det bemærkes, at ejeren af anlægget og en lejer/forpagter vil kunne aftale overvæltning af udgifterne til betaling af afgifterne på forpagteren i de situationer, hvor forpagteren har brugsret til indvindingsanlægget, uanset at ejeren har betalingspligten i forhold til det offentlige

Da afgiften efter lovforslaget opkræves af told- og skatteforvaltningen, vil det kunne forekomme, at opkrævningsmyndigheden ikke har kendskab til, hvem der er den afgiftspligtige, hvis indvindingsanlægget har skiftet ejer. Det foreslåede stk. 2 indebærer, at den hidtidige ejer i denne situation ligeledes skal hæfte for betalingen. Det forudsættes i den forbindelse, at told- og Skatteforvaltningen alene vil opkræve afgift efter stk. 2, hvis den afgiftspligtige ejer ikke har betalt efter stk. 1.

Efter det foreslåede stk. 3 opkræves afgiften en gang om året for hele afgiftsperioden uden mulighed for efterfølgende reguleringer før den næste afgiftsperiode.

Det indebærer, at de vandværker og virksomheder, som efter 1. januar i opkrævningsåret søger og opnår en ændring i tilladelsesmængden, skal betale afgift for hele det pågældende år på baggrund af tilladelsesmængden per 1. januar. Omvendt vil ejere af vandindvindingsanlæg, som får en ny

tilladelse (eksempelvis etablering af ny indvinding) eller som får forhøjet tilladelsesmængden i løbet af året, ikke blive opkrævet afgiften for resten af året.

Ejerskifte efter afgiftsperiodens påbegyndelse har først betydning for afgiftspligten for efterfølgende afgiftsår.

Ønsker parterne en anden fordeling af udgifterne til betaling af afgiften, må dette aftales mellem parterne indbyrdes, f.eks. i forbindelse med udarbejdelse af refusionsopgørelse.

Til §§ 24 h- 24 j Gebyr, renter, udpantning, lønindeholdelse, eftergivelse m.v.

Der er ikke i vandforsyningslovens § 52 c eller miljømålslovens § 35 givet ret til udpantning eller ret til udsendelse af rykkergebyrer. Vandforsyningslovens § 52 c, stk. 8, indeholder alene hjemmel til at fastsætte en rente på 1,3 procent fra sidste rettidige indbetalingsdag for hver påbegyndt måned, dog mindst 50 kr.

Det foreslås, at bestemmelserne i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv., som også finder anvendelse på opkrævning af en række øvrige punktafgifter på miljøområdet skal finde anvendelse. Opkrævningslovens § 6 hjemler et rykkergebyr på 65 kr. § 7 indeholder en udregningsmetode for fastsættelsen af rente ved for sen betaling, som indebærer, at rentens udsving vil følge markedsrentens bevægelser, mens rentesatsen dog vil ligge noget højere. Rentesatsen offentliggøres i Statstidende og Tidsskrift for Skatter. § 8 indeholder hjemmel til fritagelse for betaling af renter efter § 7, rykkergebyr efter § 6 medens § 15 indeholder hjemmel til eftergivelse og henstand også med selve afgiftsbetalingen. Bestemmelserne administreres restriktivt.

Det foreslås endvidere, at der gives opkrævningsmyndigheden udpantningsret og ret til lønindeholdelse i lighed med reglerne for opkrævning af andre offentlige afgifter.

Til § 24 k Klage

Vandforsyningslovens § 76, nr. 4, afskærer i dag vandindvinderne adgangen til at klage over kommunalbestyrelsens afgørelser om fastsættelse og opkrævning af betalingen for grundvandsbeskyttelse.

Det foreslås, at told- og skatteforvaltningens afgørelser skal kunne påklages til Landsskatteretten, som også behandler klager over told- og skatteforvaltningens afgørelser i henhold til andre afgiftslove.

Sagerne behandles efter reglerne om klage m.v. til Landsskatteretten i skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 907 af 28. august 2006.

Klage kan indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over. Klagen skal være modtaget i Landsskatteretten senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Ved fremsendelsen af klagen betales et beløb på 400 kr. (i 1987-niveau). Der skal dog ikke betales for klage over afgørelser, der efter landsskatterettens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal træffes uden medvirken af læge retsmedlemmer. Om der vil skulle betales klagegebyr, og om der vil være omkostningsgodtgørelse ved klage, vil i et vist omfang blive bestemt af Landsskatterettens præsident, jf. skatteforvaltningslovens § 42, stk.4, og § 55, stk. 2.

Til § 24 l Bemyndigelse

Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler vedrørende opkrævning af afgiften, herunder om at indbetaling skal foregå elektronisk.

Det forudsættes, at bemyndigelsen udnyttes til at fastsætte regler, som er nødvendige eller hensigtsmæssige, for at opkrævningen efter denne lov kan foregå så enkelt og effektivt som muligt og så vidt muligt på samme måde som opkrævningen af øvrige skatter og afgifter, som er pålagt de betalingspligtige vandindvindere.

Til nr. 2 og 3.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af det foreslåede nr. 1.

Til § 2 (miljømålsloven)

Til nr. 1

I forbindelse med gennemførelse af Drikkevandsudvalgets anbefalinger i 1998 vedtog Folketinget lov nr. 479 af 1. juli 1998. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget (Folketingsåret 1997-98, 2. samling L 56 Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse og lov om planlægning (Beskyttelse af drikkevandsressourcer og vandforsyning), at den fremtidige "vandressourceplanlægningen skal omfatte udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser, områder uden særlige drikkevandsinteresser, følsomme indvindingsområder og indsatsområder." Disse områdeudpegninger fremgår i dag af regionplanerne. Med vedtagelsen af miljømålsloven (Folketingsamlingen 2003-04, L 15 Lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) samt ændringslovene i forbindelse hermed (L 16 Forslag til ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om forurennet jord og lov om planlægning (Ændringer som følge af lov om miljømål m.v. for vandområder og internationale naturbeskyttelsesområder) blev det fastsat at ovennævnte udpegningsgrundlag i regionplanerne ved første vedtagelse af miljømålslovens vandplan vil blive en del af vandplanen.

Til § 8a stk. 1 nr. 1 og 2

For at præcisere, at der er tale om en fortløbende opgave er Miljøministeriets udpegnings- og kortlægningsforpligtigelse fastsat i forslagens § 8 a. I forhold til den tidligere hjemmel i vandforsyningslovens § 11 er der foretaget en sproglig opstramning.

Der vil stedsse være behov for justeringer af de tidligere udpegede områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder uden særlige drikkevandsinteresser. Imidlertid vil det ikke – i modsætning til reglerne i vandforsyningsloven fra 1998 - være i overensstemmelse med Vandrammedirektivet at udpege områder uden særlige drikkevandsinteresser, da det ikke vil være i overensstemmelse med direktivets principper at udpege områder, der ikke generelt skal beskyttes. Lovforslaget fastlægger derfor alene krav om at Miljøministeriet skal udpege områder med særlige drikkevandsinteresser og områder med drikkevandsinteresser. En udpegning kan således give sig udtryk ved en egentlig nyudpegning af et område eller en justering i forhold til et tidligere udpeget område.

Til stk. 1 nr. 3 og 4

Hertil kommer udpegnings- og kortlægningsforpligtigelserne af følsomme indvindingsområder og indsatsområder. Det fremgår af de specielle bemærkninger til L 56 nr. 4

”Denne udpegnings vil skulle ske ved, at vandressourcekortlægningens identifikation af særligt følsomme områder sammenholdes med de udpegede områder med særlige drikkevandsinteresser og indvindingsoplande til eksisterende vandindvindinger uden for disse (hvad enten de i øvrigt gives særlig prioritet af amtet eller ej). Det skal for de udpegede områder angives, hvilke typer af forurening, de anses for følsomme overfor. F.eks. skal der altså udpeges nitratfølsomme indvindingsområder. Der vil ikke nødvendigvis være sammenfald mellem nitratfølsomme indvindingsområder og indvindingsområder, der anses for sårbare over for f.eks. pesticider, da de geologiske forhold, der betinger muligheden for forurening med forskellige stoffer, ikke er de samme, jf. også bemærkningerne til § 1, nr. 3. Endelig foreslås det, at planlægningen skal omfatte udpegnings af indsatsområder, hvor amtsrådet finder, at en særlig indsats til beskyttelse af vandressourcerne er nødvendig til sikring af drikkevandsinteresserne, og hvor amterne derfor forpligtes til at udarbejde indsatsplaner efter § 13, samt en prioritering af disse indsatsområder og tidsplan for udarbejdelse og iværksættelse af indsatsplaner for disse.

Amternes udpegnings af indsatsområder bygger på kortlægningen af forureningstrusler og udpegnings af særligt udsatte indvindingsområder. Når områderne skal udvælges, må der tages udgangspunkt i områderne med særlige drikkevandsinteresser, da amterne her har identificeret de ressourcer, som ud fra et overordnet vandforsynings synspunkt er vigtigst. Der er således både taget hensyn til ressourcernes kvalitet og mængde, forureningskilder og naturlig beskyttelse og til den eksisterende vandindvinding og mulighederne for om nødvendigt at omlægge denne til mere velbeskyttede ressourcer uden urimelige omkostninger. I særlige tilfælde kan der dog være grund til at amtet prioriterer områder uden for områderne med særlige drikkevandsinteresse.”

Med nærværende forslag er der ikke tilsigtet nogen ændring af disse udpegnings- og kortlægningsopgaver. Den målrettede drikkevandsbeskyttelse overflyttes fra de tidligere regionplaner i det omfang, at udpegnings- og kortlægningsopgaverne allerede er udarbejdet og for fremtidige udpegnings- og kortlægningsopgaver løses på samme grundlag. Allerede eksisterende og fremtidige udpegnings og kortlægninger indarbejdes og følger vandplanernes planperioder, offentlighedsprocedure m.v.

Med forslaget præciseres det derimod, at vurderingen og prioriteringen af den fremtidige drikkevandsbeskyttelse skal gennemføres i forbindelse med den samlede beskyttelse overfladevand, grundvand og drikkevand. Herved indgår den målrettede beskyttelse af vandressourcerne til sikring af drikkevandet i helhedsvurderingen af vandbeskyttelsen

Som beskrevet under de almindelige bemærkninger til lovforslaget punkt 2.5.3 Udpegnings for den målrettede drikkevandsbeskyttelse er det kommunerne der efter en fastsat procedure udarbejder den konkrete indsatsplan med inddragelse af de berørte lodsejere.

Til § 8a nr. 2 og 3

Forslaget er en konsekvens af at opkrævningen foreslås ændret til en afgift, der henvises til bemærkningerne til nr. 1 til ændringerne af vandforsyningsloven.

Til nr. 4.

Ændringen er en konsekvens af forslagens punkt. 1.

Til § 3

Det foreslås, at forslaget træder i kraft den 1. januar 2009, således at opkrævning af afgiften kan beregnes fra denne dato.

Til § 4

Efter lovforslagets § 1, nr. 3, ophæves vandforsyningslovens § 52 c. Den foreslåede overgangsbestemmelse sikrer hjemmel til, at kommunalbestyrelserne kan færdigbehandle eventuelle verserende sager efter denne bestemmelse også efter denne lovs ikrafttræden.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 71 af 17. januar 2007, foretages følgende ændringer:
	1. Efter § 23 indsættes: "Kapitel 4 a <i>Afgift til drikkevandsbeskyttelse</i> <i>Afgiftspligtig grundvandsindvinding og afgiftens størrelse</i> § 24. Efter reglerne i dette kapitel opkræves årligt en afgift pr. kubikmeter grundvand på 30,5 øre (2009 niveau) af tilladelser til indvinding af grundvand meddelt efter § 20 samt af vandindvinding i henhold til § 86. <i>Stk. 2.</i> Af den samlede afgift anvendes <ol style="list-style-type: none"> 3) 21,9 øre til dækning af Miljøministerens udgifter til opgaver omfattet af miljømålslovens § 8 a samt administration vedrørende opkrævningen, jf. § 24 e, og 4) 8,6 øre til dækning af kommunernes udgifter til udarbejdelse af indsatsplaner for udpegede indsatsområder, jf. § 13, varetagelse af opgaver ved at oprette og lede et koordinationsforum, jf. § 12, og kommunalbestyrelsens administration forbundet med indsamling og indrapportering af data, jf. § 24 d.

Stk. 3. Satserne reguleres årligt med den i de successivt offentliggjorte forslag til finanslov fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks med niveauekorrektion. I forbindelse med denne regulering fradrages årligt 2 pct. i den statslige del af afgiften som følge af produktivetsforbedringer i den statslige opgavevaretagelse. Begge satser reguleres endvidere med en forhøjelse på 1,5 pct. årligt, som compensation for fald i den afgiftspligtige vandmængde. Reguleringerne foretages første gang med virkning for 2010.

Afgiftsgrundlag

§ 24 a. Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg skal betale afgift efter § 24 af den årlige indvindingsmængde, der i tilknytning til anlægget pr. 1. januar i opkrævningsåret fremgår af tilladelsen eller tilladelserne efter § 20.

Stk. 2. For ejere af almene vandforsyningsanlæg omfattet af § 20, som efter § 86 ikke kræver tilladelse, betales afgift efter stk. 1 af den gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004-2008.

§ 24 b. Ejeren af andre vandindvindingsanlæg skal alene betale afgift efter § 24 af en tredjedel af den tilladte årlige indvindingsmængde, der i tilknytning til anlægget pr. 1. januar i opkrævningsåret fremgår af tilladelsen eller tilladelserne efter § 20.

Stk. 2. Hvis et eller flere vandindvindingsanlæg omfattet af stk. 1 har samme ejer, og hvis den samlede tilladte årlige indvindingsmængde pr. 1. januar i opkrævningsåret overstiger 25.000 m³, betales alene afgift af en tredjedel af 25.000 m³.

Stk. 3. Ved samme ejer forstås en fysisk eller juridisk person, som afgrænses ved samme CPR- eller CVR-nummer.

Stk. 4. For ejere af anlæg til indvinding af grundvand omfattet af § 20, som efter § 86 ikke kræver tilladelse, betales afgift efter stk. 1 og 2 af en tredjedel af den gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004-2008.

Afgiftsfritagelse

§ 24 c. Afgift efter § 24 betales ikke for vandindvindingsanlæg med en tilladt indvinding på højst 6.000 m³ grundvand årligt.

Stk. 2. For anlæg til indvinding af grundvand omfattet af § 20, som ikke kræver tilladelse,

jf. § 86, betales ikke afgift efter § 24, hvis den gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004-2008 er på højst 6.000 m³

Kommunernes indberetning af oplysninger

§ 24 d. Kommunalbestyrelsen indberetter hvert år til den fællesoffentlige database for grundvands-, drikkevands, råstof-, miljø- og geotekniske data (JUPITER-databasen), oplysninger om

1) vandindvindingsanlæg med tilknyttede tilladelser, der var meddelt efter § 20 den 1. januar det pågældende år, og den årlige tilladte indvindingsmængde,

2) vandindvindingsanlæg omfattet af § 20, som efter § 86 ikke kræver tilladelse og den gennemsnitlige indvindingsmængde for årene 2004-2008,

3) vandindvindingsformålet med anlægget (virksomhedstype),

4) ejers CVR-nummer eller CPR-nummer og navn og adresse, samt

5) øvrige oplysninger fastsat efter stk. 3.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen indberetter senest den 15. januar de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger. For afgiftsåret 2009 indberettes oplysningerne dog senest 15. april 2009.

Stk. 3. Miljøministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte regler om indberetningens nærmere indhold, herunder hvilke oplysninger der skal indberettes. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at indberetning skal ske i et særligt format, herunder at indberetning skal ske elektronisk, samt om andre tekniske krav og om dispensation fra kravene.

Andre bestemmelser

§ 24 e. Beregning af og opkrævning af afgiften påhviler Told- og skatteforvaltningen, som træffer afgørelse om afgiftens størrelse og afkræver den afgiftspligtige det skyldige beløb til betaling.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningens opkrævning sker på basis af de af kommunalbestyrelsen indberettede oplysninger i den i § 24 d nævnte database.

§ 24 f. Afgiftsperioden er kalenderåret som anført i § 24, stk. 1. Afgiften betales en gang årligt og forfalder til betaling 1. april. Afgiften for 2009 forfalder dog først til betaling 1. juli 2009.

Sidste rettidige betalingstidspunkt er 15. dage efter forfaldstidspunktet.

§ 24 g. Afgiftspligten påhviler den, der er ejer af anlægget pr. 1. januar i opkrævningsåret, jf. §§ 24 a og 24 b.

Stk. 2. Er anlægget overgået til en ny ejer, uden at dette er anmeldt til kommunen eller Told- og skatteforvaltningen vedlagt dokumentation herfor inden 1. januar i opkrævningsåret, påhviler afgiften tillige den hidtidige ejer.

Stk. 3. Afgiftspligten nedsættes og tilbagebetales ikke som følge af ændring eller ophør af en indvindingstilladelse i løbet af opkrævningsåret, ligesom afgiften ikke tilbagebetales i tilfælde af ejerskifte.

Gebyr, renter og fritagelse herfor

§ 24 h. §§ 6, 7 og 8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. finder tilsvarende anvendelse på opkrævning af afgift efter denne lov.

Udpantning, lønindeholdelse, henstand og eftergivelse

§ 24 i. Afgiften med påløbne renter og omkostninger samt gebyr i henhold til § 24 h kan inddrives ved udpantning samt ved indeholdelse i løn m.v. hos den pågældende efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

§ 24 j. Reglerne om eftergivelse og henstand i § 15 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter og gebyrer efter denne lov.

Klage

§ 24 k. Told- og skatteforvaltningens afgørelser af spørgsmål om afgift efter §§ 24-24 c kan inden 3 måneder fra modtagelsen af afgørelsen påklages til Landsskatteretten.

Stk. 2. Skatteforvaltningslovens kapitel 16 om klage m.v. til Landsskatteretten og kapitel 19 om omkostningsgodtgørelse finder anvendelse ved sådanne klager.

Bemyndigelser

§ 24 l. Skatteministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende opkrævning af afgiften, herunder om, at indbetaling skal foregå elektronisk. ”

<p>52 a. Ved levering af vand fra et alment vandforsyningsanlæg kan i prisen indregnes nødvendige udgifter til indvinding og distribution af vand, lønninger og andre driftsomkostninger, administration, driftsmæssige afskrivninger, forrentning af fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne og henlæggelser til nyinvesteringer. Desuden kan et alment vandforsyningsanlæg afholde udgifter til rådgivning af sine kunder om vandbesparelser, finansiering af vandbesparende foranstaltninger samt deltagelse i vandværkssamarbejder og lignende. Herudover kan indregnes udgifter til kortlægning, overvågning og beskyttelse af de vandressourcer, som anlægget indvinder fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang en sådan supplerende overvågning og beskyttelse ud over den offentlige kortlægning, overvågning og beskyttelse er nødvendig eller hensigtsmæssig for vandforsyningsanlægget. Der kan endvidere indregnes udgifter til dækning af gebyrer, jf. § 52 c og § 35 i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.</p>	<p>2. I § 52 a, stk. 1, sidste punktum ændres "gebyrer, jf. § 52 c" til: "afgifter, jf. §§ 24 a og 24 b".</p>
<p>§ 52 c. Kommunalbestyrelsen fastsætter gebyrer til dækning af udgifter til</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udarbejdelse af indsatsplaner for udpegede indsatsområder, jf. § 13, 2) varetagelse af opgaver ved at oprette og lede et koordinationsforum, jf. § 12, og 3) kommunalbestyrelsens administration forbundet med opkrævning af gebyrer. <p><i>Stk. 2.</i> Der kan opkræves et samlet gebyr til dækning af de udgifter, der er omfattet af stk. 1 og § 35 i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Gebyrer fastsættes forholdsmæssigt i forhold til den tilladte indvindingsmængde meddelt efter § 20 for tilladelser meddelt til indvinding af grundvand, dog undtaget</p>	<p>3. § 52 c ophæves.</p>

<p>indvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 og 2.</p> <p><i>Stk. 4.</i> For tilladelser til indvinding af grundvand til brug i jordbrugs- og dambrugserhvervet samt til industriformål fastsættes gebyrer forholdsmæssigt i forhold til en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde. Hvis den samlede tilladte indvindingsmængde for virksomheden overstiger 25.000 m³ i en kommune, fastsættes gebyret dog til en tredjedel af 25.000 m³. Hvis den samlede tilladte indvindingsmængde for virksomheden på landsplan overstiger 25.000 m³, skal virksomheden, hvis den fremsender fornøden dokumentation, fritages for at betale gebyr af mere end en tredjedel af 25.000 m³. Fritagelse for betaling af gebyr skal ske for den eller de mindste indvindingstilladelser først. Er indvindingstilladelserne lige store, vælger virksomheden, hvilken kommune dokumentation indsendes til.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ministeren kan fastsætte nærmere regler om fritagelsesordningen, herunder om hvilken dokumentation virksomheden skal fremsende, formkrav hertil, tidsfrister m.v. Kommunalbestyrelsen er forpligtet til samtidig med opkrævningen at oplyse om adgangen til at opnå fritagelse og om fremgangsmåden.</p> <p><i>Stk. 6.</i> For indvindinger af grundvand omfattet af § 20, dog undtaget indvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 og 2, men som ikke kræver tilladelse, jf. § 86, fastsættes gebyrer på baggrund af den beregnede gennemsnitlige indvinding.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Gebyrer som nævnt i stk. 1 og 2 påhviler den, der har indvindingsretten, og tilfalder kommunalbestyrelsen og miljøministeren.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der skal betales rente ved manglende eller for sen betaling af gebyrer opkrævet i henhold til denne lov. Sker betaling ikke rettidigt, skal der fra sidste rettidige indbetalingsdag for hver påbegyndt måned betales 1,3 procent i rente, dog mindst 50 kr.</p>	
	§ 2
	I lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1756

	<p>af 22. december 2006, som ændret ved § 3 i lov nr. 508 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:</p>
	<p>1. Efter § 8 indsættes som ny <i>overskrift og § 8 a</i>:</p> <p><i>Udpegning af drikkevandsressourcer</i></p> <p>§ 8 a. Der skal for hvert vanddistrikt foretages</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) en udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, 2) en udpegning af områder med drikkevandsinteresser, og 3) en kortlægning af områder med særlige drikkevandsinteresser og af indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for disse samt en udpegning af de dele af områder inden for disse, som er særligt følsomme over for en eller flere typer af forurening (følsomme indvindingsområder) med angivelse af, hvilken eller hvilke typer forurening, de anses for følsomme over for, og 4) på baggrund af arealanvendelsen en udpegning af områder, hvor en særlig indsats til beskyttelse af vandressourcerne er nødvendig til sikring af drikkevandsinteresserne (indsatsområder).
<p><i>Gebyr for kortlægning</i></p>	<p>2. <i>Overskriften</i> til kapitel 12 affattes således: <i>"Afgift for kortlægning m.v."</i></p>

<p>§ 35. Miljøministeren fastsætter gebyr til dækning af udgifter til den del af basisanalysen, der angår kortlægning af områder med særlige drikkevandsinteresser og af indvindingsoplande til almene vandforsyningsanlæg uden for disse til afgrænsning af, hvilke typer forurening de er følsomme over for, samt til dækning af udgifter til miljøministerens og kommunalbestyrelsens administration forbundet med opkrævning af gebyrer. Kommunalbestyrelsen opkræver gebyret på vegne af ministeren.</p> <p>Stk. 2. Der kan opkræves et samlet gebyr til dækning af de udgifter, der er omfattet af stk. 1 og af § 52 c, stk. 1, i lov om vandforsyning m.v.</p> <p>Stk. 3. Reglerne i § 52 c, stk. 3-7, i lov om vandforsyning m.v. finder tilsvarende anvendelse.</p> <p>Stk. 4. Miljøministeren meddeler den enkelte kommunalbestyrelse senest den 1. juli i året før den aktuelle budgetperiode det beløb, jf. stk. 1, som gebyret skal dække i kommunen.</p> <p>Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der skal betales rente ved manglende eller for sen betaling af gebyrer opkrævet i henhold til denne lov. Sker betaling ikke rettidigt, skal der fra sidste rettidige indbetalingsdag for hver påbegyndt måned betales 1,3 procent i rente, dog mindst 50 kr.</p>	<p>3. § 35 affattes således:</p> <p>”§ 35. Til dækning af miljøministerens udgifter, jf. § 8 a, opkræves en afgift per m³ afgiftspligtigt vand, som fastsat i vandforsyningslovens kapitel 4 a.”</p>
<p>3) En udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder med begrænsede drikkevandsinteresser.</p>	<p>4. Bilag 2, del A, nr. 3, affattes således:</p> <p>”3) En udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser, følsomme indvindingsområder og indsatsområder.”</p>

